

Arrest

nr. 157 950 van 9 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de verzoeken tot horen van beide partijen van 13 november 2015.

Gelet op de beschikking van 26 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige vierde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk problemen met en een vrees voor gewapende mensen van de generaal omwille van een verboden relatie met diens dochter.

Verzoekers tweede en derde asielaanvraag werden respectievelijk geweigerd bij 's Raads arresten nr. 41 493 van 9 april 2010 en nr. 65 386 van 4 augustus 2011 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ter ondersteuning van zijn huidige vierde asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en een document van het Afghaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken neer houdende een getuigenis van zijn moeder die stelt dat hij gewapende vijanden heeft.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvragen bij 's Raads arresten nr. 41 493 van 9 april 2010 en nr. 65 386 van 4 augustus 2011 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

6. Uit de informatie vervat in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan Veiligheidssituatie Kabul - stad" d.d. 5 september 2013) blijkt dat er in verzoekers regio van herkomst, zijnde Kabul, geen "open combat" gevoerd wordt en dat er geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend

conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Daar echter de verslagperiode voor dit rapport de periode van januari 2013 tot en met augustus 2013 bestrijkt en aldus geen beschrijving bevat van de huidige stand van het conflict in Afghanistan, is het voor de Raad onmogelijk om zich op basis van voormelde rapport, de algemeen gekende onrustige situatie in Afghanistan mede in acht genomen, een actueel en correct beeld te vormen aangaande de situatie in de verklaarde regio van verblijf van verzoeker.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het er op dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden).

1.3. De Raad wijst er vooreerst op dat de verwerende partij op 16 november 2015 een aanvullende nota en een actuele COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie Kabul", van 12 oktober 2015 heeft ingediend. Verzoekende partij bevestigt dat zij de aanvullende nota met actuele informatie heeft ontvangen.

De Raad wijzigt zijn standpunt van de beschikking dienaangaande en stelt de partijen daarvan in kennis.

1.4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 10 november 2015, voert verzoekende partij aan dat het aantal burgerslachtoffers niet vermindert en de "collaterale damage" niet ernstig wordt genomen.

Verwerende partij repliceert dat zij naar de aanvullende nota en de actuele informatie in de COI verwijst.

1.4.2. Uit de informatie door verwerende partij aan haar aanvullende nota gevoegd (COI Focus "Afghanistan Veiligheidssituatie Kabul", d.d. 12 oktober 2015) blijkt dat ofschoon er in de maanden mei en augustus 2015 een toename was van het aantal aanslagen in Kabul, de situatie in de Afghaanse hoofdstad niet van die aard is dat burgers er actueel een reëel risico lopen op ernstige schade in de vorm van ernstige bedreiging van hun leven of persoon ten gevolge van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. De nationale en internationale veiligheidsstroepen zijn prominent aanwezig in de stad Kabul. De regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) hebben de situatie er relatief goed onder controle. Kabul is, zo blijkt uit de informatie, zoals bijna alle andere provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. De hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke 'compounds' en nationale en internationale veiligheidsdiensten maakt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad verschilt van die in de meeste andere Afghaanse steden, districten en provincies. Het gros van het geweld dat in Kabul plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreur waarvoor zij verantwoordelijk zijn kadert binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad, met name gecoördineerde en complexe aanslagen gericht tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en de Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld dat Kabul treft, is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, de buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid, en konvooien van NATO en de European Police Training Mission (EUPOL). Niettemin veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke "collateral damage" onder burgers, is het, zo blijkt uit voornoemde informatie, duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden, maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Ofschoon er in de maanden mei en augustus 2015 een sterke toename was van het aantal aanslagen in Kabul, en sinds begin 2014 opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten viseren waar westerlingen samenkomen, blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Het aantal burgerslachtoffers in de Afghaanse hoofdstad blijft erg laag doordat het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere nationale aanwezigheid. De impact van de aanslagen is niet van die aard dat bewoners gedwongen worden hun woonplaats te verlaten, doch Kabul blijkt blijkens de informatie van het Commissariaat-generaal daarentegen een toevluchtsoord voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten. Niettegenstaande er zich in de Afghaanse hoofdstad met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er, zo blijkt uit de informatie en verzoekende partij toont het tegendeel niet met andersluidende informatie aan, geen gewag worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Voor burgers in de hoofdstad Kabul is er aldus

actueel geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoekende partij oppert ter terechtzitting zeer algemeen dat het aantal burgerslachtoffers niet vermindert en de "collaterale damage" niet ernstig wordt genomen, doch zij slaagt er echter met haar algemeen betoog niet in aan te tonen dat voormelde informatie en de gevolgtrekkingen (hieruit) van de commissaris-generaal onjuist of niet meer actueel zouden zijn, en zij brengt geen documentatie bij die de op deze bronnen gefundeerde juistheid van de informatie van het Commissariaat-generaal weerleggen. Uit de informatie gevoegd bij de verweernota blijkt niet, en verzoekende partij brengt zelf geen informatie aan waaruit zou kunnen blijken dat de situatie in Kabul van die aard is dat burgers er actueel een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij haar algemene opmerking ter terechtzitting wijzigt niets en doet geen afbreuk aan de informatie en analyse van de commissaris-generaal omtrent de veiligheidssituatie in de Afghaanse hoofdstad.

1.5. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS